

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/17/EG

av den 19 mars 2001

om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artikel 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, ⁽⁴⁾ kompletterat genom direktiv 92/49/EEG, ⁽⁵⁾ och rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse, ⁽⁶⁾ kompletterat genom direktiv 92/96/EEG, ⁽⁷⁾ föreskriver att tillsynsmyndighe-

ten i hemlandet skall utfärda en enda auktorisation för försäkringsföretaget. Den enda auktorisationen tillåter försäkringsföretaget att driva verksamhet inom gemenskapen genom etablering eller fritt tillhandahållande av tjänster utan ytterligare auktorisation från värdlandet och under tillsyn av enbart hemlandets tillsynsmyndigheter.

(2) De försäkringsdirektiv som föreskriver en enda auktorisation som är giltig för försäkringsföretag inom hela gemenskapen innehåller inte bestämmelser om samordning vid likvidationsförfaranden. Försäkringsföretag samt andra finansiella institut undantas uttryckligen från tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ⁽⁸⁾. För att den inre marknaden skall fungera väl och för att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd är det av intresse att samordnade bestämmelser om likvidationsförfaranden för försäkringsföretag införs på gemenskapsnivå.

(3) Samordnade bestämmelser bör också införas för att säkerställa full effekt inom hela gemenskapen av de rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförfarande. De rekonstruktionsåtgärder som omfattas av detta direktiv är sådana som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av andra parter än själva försäkringsföretaget. De åtgärder som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 73/239/EEG och i artikel 24 i direktiv 79/267/EEG bör omfattas av detta direktivs tillämpningsområde under förutsättning att de överensstämmer med villkoren i definitionen av rekonstruktionsåtgärder.

(4) Detta direktivs tillämpningsområde omfattar hela gemenskapen och därmed försäkringsföretag enligt definitionen i direktiven 73/239/EEG och 79/267/EEG som har sitt huvudkontor i gemenskapen, filialer i gemenskapen till försäkringsföretag som har sitt huvudkontor i tredje land och borgenärer bosatta i gemenskapen. Detta direktiv bör inte reglera rekonstruktionsåtgärdernas och likvidationsförfarandenas verkningar gentemot tredje land.

⁽¹⁾ EGT C 71, 19.3.1987, s. 5 och EGT C 253, 6.10.1989, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 319, 30.11.1987, s. 10.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 mars 1989 (EGT C 96, 17.4.1989, s. 99), bekräftat den 27 oktober 1999, rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 oktober 2000 (EGT C 344, 1.12.2000, s. 23) och Europaparlamentets beslut av den 15 februari 2001.

⁽⁴⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG.

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, 9.12.1992, s. 1).

⁽⁸⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

- (5) Detta direktiv bör avse likvidationsförfaranden, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller ej, eller om det är frivilligt eller obligatoriskt. Det bör tillämpas på kollektiva förfaranden enligt hemlandets lagstiftning i enlighet med artikel 9 vilka omfattar avyttring av ett försäkringsföretags tillgångar och fördelning av behållningen. Likvidationsförfaranden som inte baseras på insolvens men som för försäkringsfordringar inbegriper en prioritetsordning i enlighet med artikel 10 bör också omfattas av detta direktiv. Fordringar på försäkringsföretaget som härrör från arbetstagares anställningsavtal eller anställningsförhållanden bör genom övertagande av rättigheter (subrogation) kunna gå över till ett nationellt lönegarantisystem. Fordringar som övertagits på detta sätt bör åtnjuta den behandling som bestäms av hemlandets lag (lex concursus) i enlighet med principerna i detta direktiv. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas på de olika fallen av likvidationsförfaranden i tillämplig utsträckning.
- (6) Att rekonstruktionsåtgärder har vidtagits hindrar inte att likvidationsförfaranden inleds. Likvidationsförfaranden kan inledas när rekonstruktionsåtgärder inte har vidtagits eller efter att rekonstruktionsåtgärder vidtagits och de kan avslutas genom förlikning eller genom liknande åtgärder, inklusive rekonstruktionsåtgärder.
- (7) I enlighet med de befintliga principerna för insolvens bör det i definitionen av filial tas hänsyn till att försäkringsföretaget är en enda juridisk person. Hemlandets lag bör avgöra hur tillgångar och skulder, som innehas av oberoende personer som har ständig behörighet att agera för försäkringsföretaget som försäkringsombud, bör behandlas vid likvidationen av försäkringsföretaget.
- (8) Det bör göras en åtskillnad mellan myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden samt tillsynsmyndigheter för försäkringsföretagen. De behöriga myndigheterna får vara administrativa eller rättsliga myndigheter beroende på medlemsstatens lagstiftning. Detta direktiv avser inte att harmonisera nationell lagstiftning om fördelning av behörighet mellan dessa myndigheter.
- (9) Detta direktiv syftar inte till att harmonisera nationell lagstiftning avseende rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden men har som mål att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning gällande försäkringsföretag samt det nödvändiga samarbetet. Ett sådant ömsesidigt erkännande genomförs med detta direktiv genom principerna om enhet, universalitet, samordning, offentlighet, likvärdig behandling och skydd av försäkringsborgenärer.
- (10) Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet bör vara behöriga att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag (enhetsprincipen). Dessa förfaranden bör få verkan i gemenskapen som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. Alla tillgångar och skulder i försäkringsföretaget bör i normala fall omfattas av likvidationsförfarandet (universalitetsprincipen).
- (11) Hemlandets lag bör reglera beslut om likvidation av försäkringsföretag, likvidationsförfarandena i sig och deras verkningar, såväl materiella som processuella, på berörda personer och rättsliga förhållanden, om inte annat föreskrivs i detta direktiv. Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall därför regleras av hemlandets lag. I syfte att underlätta tillämpningen av detta direktiv bör det innehålla en icke uttömmande förteckning över aspekter som särskilt omfattas av den allmänna principen om hemlandets lag.
- (12) Tillsynsmyndigheterna i hemlandet och i alla övriga medlemsstater bör omedelbart informeras om att likvidationsförfaranden inletts (samordningsprincipen).
- (13) Det är av yttersta vikt att försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare samt skadelidande som har rätt att rikta fordringsanspråk direkt mot försäkringsföretaget som härrör från försäkringsverksamhet skyddas vid likvidationsförfaranden. Ett sådant skydd bör inte innefatta fordringar som inte är hänförliga till försäkringsavtal eller försäkringsverksamhet utan till skyldigheter som följer av annat civilrättsligt ansvar som förorsakats av försäkringsombud vid förhandlingar som detta ombud, enligt den lagstiftning som gäller för försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten, inte själv är ansvarig för enligt försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten. För att detta mål skall kunna uppnås bör medlemsstaterna se till att försäkringsborgenärer får en särskild behandling enligt en av två alternativa metoder som anges i detta direktiv. Medlemsstaterna kan välja mellan att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt framför varje annan fordran i tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna eller ge försäkringsfordringar en förmånsrätt i försäkringsföretagets samtliga tillgångar som endast kan föregås av fordringar som avser anspråk i fråga om lön, socialförsäkringsavgifter, skatter och sak-

- rätter. Ingen av de båda metoder som anges i detta direktiv hindrar en medlemsstat från att upprätta en förmånsrättsordning mellan olika kategorier av försäkringsfordringar.
- (14) Detta direktiv bör säkerställa en lämplig balans mellan skyddet för försäkringsborgenärer och andra prioriterade borgenärer som skyddas av medlemsstaternas lagstiftning och inte harmonisera de olika system avseende prioriterade borgenärer som finns i medlemsstaterna.
- (15) De två alternativa metoderna för behandling av försäkringsfordringar är i sak likvärdiga. Den första metoden ser till att tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna anslås till försäkringsfordringar. Den andra metoden tillerkänner försäkringsfordringar en placering i förmånsrättsordningen mellan borgenärerna som inte bara berör de tillgångar som utgörs av tekniska avsättningar utan försäkringsföretagets samtliga tillgångar.
- (16) De medlemsstater som i syfte att skydda försäkringsborgenärer väljer metoden att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt när det gäller tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna bör kräva att försäkringsföretag upprättar och uppdaterar ett särskilt register över sådana tillgångar. Ett sådant register är ett användbart instrument för att identifiera de tillgångar som berörs av sådana fordringar.
- (17) För att göra de båda metoderna för behandlingen av försäkringsfordringar mer likvärdiga bör detta direktiv ålägga de medlemsstater som tillämpar metoden i artikel 10.1 b att kräva att varje försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation skall ha täckning för de fordringar, som enligt denna metod kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i sådana tillgångar som enligt gällande försäkringsdirektiv får användas för att täcka tekniska avsättningar.
- (18) Hemlandet bör kunna föreskriva att, när försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i det hemlandet, fordringar inom detta garantisystem inte bör åtnjuta den behandling som gäller för försäkringsfordringar enligt detta direktiv.
- (19) När ett likvidationsförfarande inleds bör detta innebära att den erhållna auktorisationen att driva verksamhet som beviljats försäkringsföretaget återkallas om inte denna auktorisation redan dessförinnan återkallats.
- (20) Beslutet att inleda likvidationsförfaranden, som kan få verkningar i hela gemenskapen enligt universalitetsprincipen, bör offentliggöras på lämpligt sätt inom gemenskapen. I syfte att skydda berörda parter bör beslutet offentliggöras enligt hemlandets förfaranden och i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och dessutom på varje annat sätt som beslutats av de övriga medlemsstaternas tillsynsmyndigheter inom respektive territorium. Dessutom bör utöver offentliggörandet av beslutet kända borgenärer som är bosatta i gemenskapen informeras individuellt om beslutet och denna information bör åtminstone innehålla de uppgifter som anges i detta direktiv. Förvaltare bör också regelbundet hålla borgenärer informerade om hur likvidationsförfarandet fortskrider.
- (21) Borgenärer bör ha rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemlandet bör behandlas på samma sätt som motsvarande fordringar i hemlandet utan någon som helst diskriminering på grund av nationalitet eller bosättning (principen om likvärdig behandling).
- (22) Detta direktiv bör tillämpa principer som motsvarar de som anges för likvidationsförfaranden med nödvändiga ändringar på de rekonstruktionsåtgärder som en behörig myndighet i en medlemsstat beslutat om. Offentliggörandet av sådana rekonstruktionsåtgärder bör begränsas till det fall då andra parter än själva försäkringsföretaget kan överklaga dessa i hemlandet. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter för personer i deras egenskap av aktieägare, delägare och anställda i försäkringsföretaget, bör den behöriga myndigheten fastställa hur de berörda parterna bör informeras i enlighet med relevant lagstiftning.
- (23) I detta direktiv anges samordnade regler för att fastställa den lag som är tillämplig på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden för försäkringsföretag. Detta direktiv avser inte att fastställa regler i internationell privaträtt som avgör vilken lag som är tillämplig på avtal och andra rättsliga förhållanden. Detta direktiv avser särskilt inte att reglera tillämpliga regler om huruvida det föreligger ett avtal, parternas rättigheter och skyldigheter samt värdering av skulder.
- (24) Från detta direktivs allmänna princip om att hemlandets lag skall reglera rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden bör det finnas en rad undantag för att skydda berättigade förväntningar och säkerheten avse-

ende vissa transaktioner i andra medlemsstater än hemlandet. Dessa undantag bör avse verkningarna av sådana rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter, tredje mans sakrättsliga skydd, äganderättsförbehåll, kvittning, reglerade marknader, skadliga åtgärder, tredje mans förvärv och pågående rättegångar.

(25) Det undantag som avser verkan av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter som anges i artikel 19 bör begränsas till sådana verkningar och bör inte inbegripa några andra frågor i samband med rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden, t.ex. hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas, samt företrädesordningen avseende sådana avtal och rättigheter, vilket bör avgöras av hemlandets lag.

(26) Verkan av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på en pågående rättegång bör regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår med avseende på en tillgång eller en rättighet som försäkringsföretaget inte längre förfogar över, vilket utgör ett undantag från tillämpningen av hemlandets lag. Verkningarna av sådana åtgärder och förfaranden på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som rättegångarna ger upphov till bör regleras av lagen i hemlandet enligt den allmänna principen i detta direktiv.

(27) Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt detta direktiv är bundna av tystnadsplikt på samma sätt som fastställs i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka särskild nationell lagstiftning är tillämplig.

(28) I syfte endast att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som omfattar ett försäkringsföretags filialer belägna i gemenskapen om försäkringsföretagets huvudkontor finns i tredje land, bör hemlandet definieras som den medlemsstat i vilken filialen är belägen och tillsynsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna som myndigheterna i den medlemsstaten.

(29) Om ett försäkringsföretag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen äger filialer i mer än en medlemsstat, bör varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. I detta fall bör behöriga myndigheter, tillsynsmyndigheter samt rekonstruktörer och förvaltare sträva efter att samordna sina åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör försäkringsföretag.

2. Detta direktiv skall, i den utsträckning som framgår av artikel 30, även tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör filialer inom gemenskapens territorium till försäkringsföretag vilkas huvudkontor är belägna utanför gemenskapen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) *försäkringsföretag*: ett företag som har fått officiell auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,

b) *filial*: varje slags ständig närvaro av ett försäkringsföretag på en medlemsstats territorium utom i hemlandet vilken bedriver försäkringsverksamhet,

c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av administrativa organ eller rättsliga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet men inte begränsat till åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar,

d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de administrativa eller rättsliga myndigheterna i en medlemsstat, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt,

- e) *hemland*: den medlemsstat där ett försäkringsföretag har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,
- f) *värmland*: den medlemsstat annan än hemlandet där ett försäkringsföretag har en filial,
- g) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden,
- h) *tillsynsmyndigheter*: de behöriga myndigheter som avses i artikel 1 k i direktiv 92/49/EEG och artikel 1.1 i direktiv 92/96/EEG,
- i) *rekonstruktör*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder,
- j) *förvaltare*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, av de styrande organen i ett försäkringsföretag för att förvalta ett likvidationsförfarande,
- k) *försäkringsfordran*: varje belopp som ett försäkringsföretag är skyldigt försäkrade personer, försäkringstagare, förmåntagare eller skadelidande vilka har rätt att rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget och som härrör från ett försäkringsavtal eller från någon verksamhet som anges i artikel 1.2 och 1.3 i direktiv 79/267/EEG i direkt försäkringsverksamhet, inbegripet belopp avsatta för ovannämnda personer när vissa inslag i skulden ännu inte är kända. De premier som ett försäkringsföretag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandena har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran.

AVDELNING II

REKONSTRUKTIONSÅTGÄRDER

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna avdelning skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder som avses i artikel 2 c i detta direktiv.

Artikel 4

Beslut om rekonstruktionsåtgärder – tillämplig lag

- Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet skall ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Rekonstruktionsåtgärderna skall inte hindra hemlandet från att inleda likvidationsförfaranden.
- Rekonstruktionsåtgärderna skall regleras av de lagar, förordningar och förfaranden som gäller i hemlandet, om inte annat anges i artiklarna 19–26.
- Rekonstruktionsåtgärderna skall få full verkan i hela gemenskapen i enlighet med hemlandets lag utan vidare formaliteter, också mot tredje man i andra medlemsstater, även om lagstiftningen i dessa andra medlemsstater inte föreskriver sådana rekonstruktionsåtgärder eller alternativt ställer upp villkor för deras genomförande som inte är uppfyllda.
- Rekonstruktionsåtgärderna skall få verkan i hela gemenskapen så snart som de får verkan i den medlemsstat där de har vidtagits.

Artikel 5

Information till tillsynsmyndigheterna

De behöriga myndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i hemlandet om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, om möjligt innan de vidtar en sådan åtgärd eller annars omedelbart därefter. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla andra medlemsstater om beslutet att vidta rekonstruktionsåtgärder, inbegripet de verkningar som sådana åtgärder kan få i praktiken.

Artikel 6

Offentliggörande

- Om det är möjligt att i hemlandet överklaga en rekonstruktionsåtgärd, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, rekonstruktören eller en person som har rätt därtill i hemlandet offentliggöra beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet och dessutom så snart som möjligt offentliggöra ett utdrag ur

det dokument där rekonstruktionsåtgärden fastställs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som har underrättats om beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 5 får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt som de anser lämpligt.

2. Det offentliggörande som föreskrivs i punkt 1 skall även innehålla namnet på behörig myndighet i hemlandet, tillämplig lag enligt artikel 4.2 samt namnet på rekonstruktören om en sådan har utsetts. Offentliggörandet skall avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

3. Rekonstruktionsåtgärderna skall vidtas oberoende av bestämmelserna om offentliggörande i punkterna 1 och 2 och skall gälla fullt ut mot borgenärer, om inte de behöriga myndigheterna i hemlandet eller denna stats lagstiftning föreskriver annat.

4. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag skall denna artikel inte tillämpas, såvida inte den lagstiftning som gäller för dessa rekonstruktionsåtgärder föreskriver annat. De behöriga myndigheterna skall fastställa hur de berörda parterna som påverkas av dessa rekonstruktionsåtgärder skall informeras i enlighet med relevant lagstiftning.

Artikel 7

Information till kända borgenärer – Rätt att anmäla fordringar

1. Om det enligt hemlandets lagstiftning krävs att en fordran anmäls för att erkännas eller om det föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet eller rekonstruktören i enlighet med förfarandena i artikel 15 och artikel 17.1 även informera de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat.

2. Om det i hemlandets lagstiftning föreskrivs att borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat har rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar, skall borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat ha samma rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter i enlighet med förfarandena i artikel 16 och artikel 17.2.

AVDELNING III

LIKVIDATIONSFÖRFARANDEN

Artikel 8

Inledande av ett likvidationsförfarande – Information till tillsynsmyndigheterna

1. Endast hemlandets behöriga myndigheter skall ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut som fattas enligt hemlandets lagstiftning om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, skall utan vidare formaliteter erkännas i alla övriga medlemsstater och skall få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleds.

3. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informeras om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleds eller annars omedelbart därefter. Hemlandets tillsynsmyndigheter skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.

Artikel 9

Tillämplig lag

1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar skall regleras av de lagar och andra författningar som är tillämpliga i försäkringsföretagets hemland om inte annat föreskrivs i artiklarna 19–26.

2. Hemlandets lag skall särskilt avgöra

- a) vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar skall behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
- b) försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet,
- c) förutsättningarna för kvittning.

- d) likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal,
- e) likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar enligt artikel 26,
- f) vilka fordringar som skall anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar skall behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
- g) hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas,
- h) hur medel som inlöst från tillgångar som avyttrats skall fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosätts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,
- i) förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord,
- j) borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande,
- k) vem som skall stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet,
- l) de regler som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer.

Artikel 10

Behandling av försäkringsfordringar

1. Medlemsstaterna skall se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget enligt en eller båda av följande metoder:
 - a) Försäkringsfordringar skall avseende tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget.
 - b) Försäkringsfordringar skall avseende försäkringsföretagets samlade tillgångar åtnjuta förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget, med möjlighet till undantag endast för
 - i) fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden,
 - ii) fordringar som avser skatt till offentliga organ,

- iii) fordringar som avser socialförsäkringsavgifter,
- iv) fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att hela eller en del av kostnaden i samband med ett likvidationsförfarande enligt definitionen i medlemsstatens nationella lag skall ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

3. De medlemsstater som har valt metoden enligt punkt 1 a skall kräva att försäkringsföretag upprättar och håller uppdaterat ett särskilt register enligt bestämmelserna i tillägget.

Artikel 11

Subrogation till ett garantisystem

Hemlandet får föreskriva att, om försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i den medlemsstaten, fordringar inom detta garantisystem inte skall åtnjuta de förmåner som fastställs i artikel 10.1.

Artikel 12

Täckning av förmånsberättigade fordringar med tillgångar

Med undantag från artikel 18 i direktiv 73/239/EEG och artikel 21 i direktiv 79/267/EEG skall de medlemsstater som tillämpar den metod som avses i artikel 10.1 b i det här direktivet kräva att alla försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation har täckning för de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 10.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i de tillgångar som nämns i artikel 21 i direktiv 92/49/EEG och i artikel 21 i direktiv 92/96/EEG.

Artikel 13

Återkallande av auktorisationen

1. När ett beslut fattas om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag skall försäkringsföretagets auktorisation återkallas, utom i den utsträckning den erfordras för de ändamål som anges i punkt 2, i enlighet med förfarandet i artikel 22 i direktiv 73/239/EEG och artikel 26 i direktiv 79/267/EEG, om inte auktorisationen har återkallats dessförinnan.

2. Återkallandet av auktorisationen enligt punkt 1 skall inte hindra förvaltaren eller någon annan person som befullmäktig-

gats av de behöriga myndigheterna att fortsätta en del av försäkringsföretagets verksamhet i den mån som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till likvidationens syfte. Hemlandet får föreskriva att sådan verksamhet skall fortsättas med medgivande och under tillsyn av tillsynsmyndigheterna i hemlandet.

Artikel 14

Offentliggörande

1. Den behöriga myndigheten, förvaltaren eller en person som den behöriga myndigheten utsett för detta ändamål skall offentliggöra beslutet att inleda ett likvidationsförfarande i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i hemlandet samt också offentliggöra ett utdrag ur beslutet om likvidation i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som i enlighet med artikel 8.3 har informerats om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt de anser lämpligt.

2. I offentliggörandet av beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande enligt punkt 1 skall också anges den behöriga myndigheten i hemlandet, den lag som är tillämplig samt den förvaltare som har utsetts. Detta skall ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

Artikel 15

Information till kända borgenärer

1. När ett likvidationsförfarande inleds skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, förvaltaren eller en person som de behöriga myndigheterna utsett för detta ändamål utan dröjsmål individuellt och skriftligen informera var och en av de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i andra medlemsstater härom.

2. I underrättelsen enligt punkt 1 skall det särskilt anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänför sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och övriga fastställda åtgärder. I underrättelsen skall det också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller är säkrade i sakrätt måste anmäla sina fordringar. När det gäller försäkringsfordringar skall det i underrättelsen vidare anges likvidationsförfarandets allmänna verkningar på försäkringsavtalen, särskilt datum för när försäkringsavtalen eller försäkringsverksamheten kommer att upphöra att gälla samt den försäkrade personens rättigheter och skyldigheter med avseende på avtalet eller verksamheten.

Artikel 16

Rätt att anmäla fordringar

1. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet medlemsstaternas offentliga myndigheter, skall ha rätt att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar.

2. Fordringar som innehas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet ovan nämnda myndigheter, skall behandlas på samma sätt och åtnjuta samma förmånsrätt som fordringar av samma art som kan anmälas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i hemlandet.

3. Med undantag för de fall då hemlandets lag tillåter något annat skall en borgenär sända kopior av eventuella verifikationer samt ange fordringens art, uppkomstdatum och belopp och även ange om han gör gällande förmånsrätt, säkerhet i sakrätt eller äganderättsförbehåll för fordringen och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Det är inte nödvändigt att ange den förmånsrätt som försäkringsfordringar åtnjuter enligt artikel 10 i detta direktiv.

Artikel 17

Språk och blankett

1. Den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 skall ges på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk. En blankett utformad på Europeiska unionens alla officiella språk med rubriken "Anmodan att anmäla en fordran – tidsfrister att beakta" eller, om hemlandets lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar, "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran – tidsfrister att beakta" skall användas i detta syfte.

Om en känd borgenär innehar en försäkringsfordran skall dock den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte.

2. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran på denna andra medlemsstats officiella språk eller på något av dess officiella språk. I detta fall skall emellertid anmälan av fordran eller, i förekommande fall, framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk.

Artikel 18

Regelbunden information till borgenärerna

1. Förvaltare skall på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade, särskilt om hur likvidationen fortskrider.
2. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter kan begära upplysningar från hemlandets tillsynsmyndigheter om hur likvidationsförfarandet utvecklas.

AVDELNING IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR REKONSTRUKTIONSGÄRDER OCH LIKVIDATIONSFÖRFARANDE

Artikel 19

Verkan på vissa avtal och rättigheter

Med undantag från artiklarna 4 och 9 skall den verkan som inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har på de avtal och rättigheter som anges nedan regleras av följande bestämmelser:

- a) Anställningsavtal och anställningsförhållanden skall uteslutande regleras av den medlemsstats lag som är tillämplig på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet.
- b) Ett avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen.
- c) Försäkringsföretagets rättigheter till fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg vilka registreras i ett offentligt register skall regleras av lagen i den medlemsstat under vars ansvar registret förs.

Artikel 20

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar inte borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser materiell eller immateriell, lös eller fast egendom – både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som helhet vilken ändras vid olika tidpunkter – som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan medlemsstats territorium.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ingår

- a) rätten att avyttra eller låta avyttra egendom och att ta ut sin fordran ur avkastningen eller intäkterna från dessa tillgångar, särskilt med stöd av panträtt eller hypotek,
- b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt med stöd av en pant i fordran eller säkerhetsöverlåtelse,
- c) rätten att begära egendom åter och/eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den,
- d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till egendomarna.

3. En rättighet, som har upptagits i ett offentligt register och som kan göras gällande gentemot tredje man, och som därigenom kan erhålla ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1, skall anses vara sakrättsligt skyddad.

4. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

Artikel 21

Äganderättsförbehåll

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som förvärvar en tillgång påverkar inte säljarens rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

2. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som säljer en tillgång, efter det att tillgången överlämnats, utgör inte grund för att häva eller avsluta försäljningen och hindrar inte köparen från att förvärva äganderätten, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

*Artikel 22***Kvittning**

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds påverkar inte borgenärens rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 1.

*Artikel 23***Reglerade marknader**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 skall verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller inledandet av ett likvidationsförfarande på de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad uteslutande regleras av den lag som är tillämplig på den marknaden.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 1 som kan komma att vidtas för att ogiltigförklara betalningar och transaktioner enligt den lag som är tillämplig på den marknaden.

*Artikel 24***Rättshandlingar som är till skada för borgenärerna**

Artikel 9.2 1 skall inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som skadat samtliga borgenärer kan bevisa

- a) att nämnda handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemlandet, och
- b) att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen.

*Artikel 25***Skydd för tredje mans förvärv**

Om ett försäkringsföretag genom en åtgärd som avslutats efter det att en rekonstruktionsåtgärd vidtagits eller ett likvidationsförfarande inletts mot ersättning förfogar över

- a) fast egendom,
- b) ett fartyg eller ett luftfartyg som skall registreras i ett offentligt register, eller
- c) överlåtbara värdepapper eller andra värdepapper som för att gälla eller för att ett förfogande avseende dem skall gälla förutsätter registrering i ett register eller på ett konto enligt lagen i en medlemsstat eller i ett system för centraliserad förvaring som regleras av lagen i en medlemsstat,

skall denna åtgärds giltighet regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

*Artikel 26***Pågående rättegångar**

Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång beträffande egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

*Artikel 27***Rekonstruktörer och förvaltare**

1. Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare skall styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller ett annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemlandet.

En översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat på vars territorium rekonstruktören eller förvaltaren ämnar agera får krävas. Ingen legalisering eller annan motsvarande formalitet skall krävas.

2. Rekonstruktörerna och förvaltare skall vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemlandets territorium. Det får, i enlighet med hemlandets lagstiftning, utses personer för att bistå eller vid behov företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, särskilt i värdländerna och i synnerhet för att göra det lättare att överkomma eventuella svårigheter som borgenärer i värdlandet ställs inför.

3. En rekonstruktör eller en förvaltare skall vid utövandet av sina befogenheter enligt hemlandets lagstiftning följa lagen i de medlemsstater på vilkas territorier han ämnar agera, särskilt när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och infor-

mation till arbetstagarna. Dessa befogenheter får inte omfatta användandet av tvång eller rätten att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister.

Artikel 28

Registrering i ett offentligt register

1. Rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemlandet får begära att en rekonstruktionsåtgärd eller beslutet att inleda ett likvidationsförfarande skall registreras i fastighetsregistret, handelsregistret eller något annat offentligt register som förs i de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat föreskriver obligatorisk registrering skall den myndighet eller person som avses i första stycket emellertid vidta alla nödvändiga åtgärder för att ombesörja registreringen.

2. Registreringskostnaderna skall anses som kostnader och utgifter för förbandet.

Artikel 29

Tystnadsplikt

Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt artiklarna 5, 8 och 30 skall vara bundna av tystnadsplikt på samma sätt som anges i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 30

Filialer etablerade av försäkringsföretag i tredje land

1. Trots definitionerna i artikel 2 e, f och g och för att kunna tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende en i en medlemsstat belägen filial till ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen skall

- a) med *hemland* avses den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation enligt artikel 23 i direktiv 73/239/EEG och artikel 27 i direktiv 79/267/EEG, och
- b) med *tillsynsmyndigheter* och *behöriga myndigheter* avses sådana myndigheter i den medlemsstat där filialen auktoriserades.

2. När ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen har etablerat filialer i fler än en medlemsstat,

skall varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. De behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater skall sträva efter att samordna sina åtgärder. Alla rekonstruktörer eller förvaltare skall likaledes sträva efter att samordna sina åtgärder.

Artikel 31

Genomförande av detta direktiv

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 20 april 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Nationella bestämmelser som antas med stöd av detta direktiv skall endast vara tillämpliga på rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden som vidtagits eller inletts efter den dag som anges i punkt 1. Rekonstruktionsåtgärder som har vidtagits eller likvidationsförfaranden som har inletts före den dagen skall även i fortsättningen regleras av den lag som var tillämplig på dem vid den tidpunkt då de vidtogs eller inleddes.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 32

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 33

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

A. LINDH

Ordförande

BILAGA

SÄRSKILT REGISTER ENLIGT ARTIKEL 10.3

1. Alla försäkringsföretag skall hos sitt huvudkontor föra ett särskilt register över de tillgångar som används för att täcka de tekniska avsättningar som har beräknats och investerats i enlighet med reglerna i hemlandet.
 2. Om ett försäkringsföretag bedriver både livförsäkringsrörelse och annan försäkringsrörelse skall det vid huvudkontoret föra åtskilda register för varje slag av rörelse. I de fall då en medlemsstat ger försäkringsföretag auktorisation att täcka sådana livförsäkringsrisker och risker som anges i punkterna 1 och 2 i bilaga A till direktiv 73/239/EEG, kan medlemsstaten dock föreskriva att dessa försäkringsföretag skall föra ett enda register för hela sin verksamhet.
 3. Det samlade värdet av de registrerade tillgångarna, värderade i enlighet med tillämpliga regler i hemlandet, får inte vid något tillfälle underskrida värdet av de tekniska avsättningarna.
 4. Om en tillgång i registret är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, så att en del av tillgångens värde inte kan disponeras för att täcka åtagandena, skall detta noteras i registret, och det belopp som inte kan disponeras skall inte räknas med i det samlade värde som avses i punkt 3.
 5. Om en tillgång som utnyttjas för att täcka tekniska avsättningar är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, utan att villkoren i punkt 4 är uppfyllda, eller om en sådan tillgång är föremål för ett äganderättsförbehåll till förmån för en borgenär eller tredje man, eller om en borgenär har rätt att kräva kvittning för sin fordran mot försäkringsföretagets fordran, skall behandlingen av en sådan tillgång vid försäkringsföretagets likvidation enligt den metod som anges i artikel 10.1 a fastställas enligt hemlandets lagstiftning, utom när artiklarna 20, 21 eller 22 är tillämpliga på tillgången.
 6. Sammansättningen av de tillgångar som i enlighet med punkterna 1–5 finns förtecknade i registret vid den tidpunkt då ett likvidationsförfarande inleds, får därefter inte ändras, och inga ändringar utom korrigeringar av rena skrivfel får göras i registren, utom när den behöriga myndigheten gett sitt tillstånd.
 7. Trots punkt 6 skall förvaltarna till de angivna tillgångarna lägga den avkastning som härrör från dessa samt värdet av de rena premier som har mottagits för den berörda arten av verksamhet från det att likvidationsförfarandet inleds fram till dess betalningen av försäkringsfordringarna sker eller till dess att någon överlåtelse av försäkringsbestånd sker.
 8. Om behållningen av realisationen av tillgångar är mindre än deras uppskattade värde enligt registret skall förvaltarna åläggas att styrka detta för hemlandets behöriga myndigheter.
 9. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter skall vidtaga lämpliga åtgärder för att se till att försäkringsföretagen fullt ut tillämpar bestämmelserna i denna bilaga.
-